

[Paul Hansen (Kalundborg).]

til at fremsætte synspunkter om told og restriktioner og hvad ved jeg, som vi har hørt — ja, jeg ved ikke, om det er 117 gange fra det ærede medlem, men det bliver vel noget i den retning. Det forekommer mig altså, at det ærede medlem navnlig søgte en lejlighed til at gentage disse synspunkter.

Det ærede medlem har tidligere, og gjorde det også i dag, beskæftiget sig stærkt med Vesttyskland. I dag var der, om jeg så må sige, lagt en ny plade på grammofonen. Den drejer sig om Canada. Vi har snart været hele globussen rundt, men det er måske også nødvendigt, at det ærede medlem nu skynder sig, medens han endnu har lejlighed til herinde at redegøre for, hvorledes forholdene er for de forskellige lande. Der er jo et svind i tilhængerskaren, og den dag er måske ikke fjern, da det ærede medlem har svært ved herinde at give underretning om de ting, som vi i dag har hørt om.

Jeg skal ikke gå ind i en diskussion om restriktioner og told o. s. v. Jeg bemærker mig kun, at det ærede medlem synes at være venligere indstillet overfor told end overfor restriktioner. Bemærkningerne herom efterfulgtes ganske vist af en vis læggen luft mellem det ærede medlem og tolden, men alligevel. Jeg kunne godt lide at vide, om der er tale om en art luftforandring hos det ærede medlems parti, eller hvordan man skal se på de betragtninger, som her blev fremsat.

Iøvrigt vil jeg ikke gå ind i en stor diskussion, men der er i denne sammenhæng et problem, som jeg alligevel gerne vil nævne. Retsforbundet synes at være af den indstilling, at hvis vi selv her i landet nedbryder handelsskranker, er det nærmest ligegyldigt, hvordan andre lande stiller sig, det kan under alle omstændigheder kun være en fordel, at vi bryder skranker ned her i landet, uanset hvordan man stiller sig andre steder. Den opfattelse har jeg i hvert fald fået af det ærede medlems redegørelse. Nu har ministeren allerede gjort opmærksom på, at der er et spørgsmål om forhandlingsposition i denne sag, men der er også et spørgsmål om vilkårene herhjemme for os selv. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om han mener, at det

er en rigtig fremgangsmåde, at vi, uanset hvad man gør i andre lande, bare lukker op, og at vi så, og uden at foretage os noget som helst deroverfor, tillader f. eks. den form for indførsel, man kalder dumping, hvilket jo vil sige et undersalg på det danske marked, idet sælgeren tager en pris, der er lavere ikke alene end prisen her, men også lavere end prisen på vedkommende lands hjemmemarked.

Jeg nævner dette spørgsmål, fordi det har været diskuteret i den senere tid, og fordi det hævdes, at der finder dumping sted. Vi har, jeg tror i denne sal, hørt, at den højtærede handelsminister har et helt sortiment klædevarer hængende i ministeriet som eksempel på dumpingindførsel. Jeg kunne altså godt lide at vide, hvordan retsforbundet ser på denne sag, men jeg benytter også anledningen til at spørge den højtærede minister, om regeringen har tænkt på at tage dette problem op på den ene eller anden måde til overvejelse og løsning. Det har tidligere været diskuteret og været fremme, uden at man endnu er nået til noget positivt resultat, iøvrigt heller ikke i den tidligere regerings periode, skønt man også dengang talte om, at man ville gå i gang med dette problem.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang fuldtud tilslutte mig de synspunkter, den højtærede minister har givet udtryk for.

Anker Lau: Jeg skal ikke blande mig i uoverensstemmelserne imellem det ærede medlem hr. Viggo Starcke og den højtærede økonomi- og arbejdsminister. Jeg synes egentlig ikke, uoverensstemmelserne var så forfærdelig store, i alt fald ikke om det rent aktuelle problem. Ideologisk er der naturligvis en uoverensstemmelse, men det er ingen af os i tvivl om. Det har der længe været, og det vil der formentlig også være i fremtiden.

Ved denne lejlighed, hvor der sker det rigtige, at offentligheden bliver bekendt med, hvad der er foregået i Paris under den højtærede ministers besøg dernede fornylig, vil det naturligvis også være rigtigt, at vi andre så kort som muligt præciserer vor stilling til den stadig fremadskridende liberalisering ved hjælp af det efterhånden ret udbredte europæiske økonomiske samar-